

Π.Ο.Ε.-Ο.Τ.Α.

**ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ
ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ**

ΟΜΙΛΙΑ του ΓΙΩΡΓΟΥ ΣΚΙΑΔΙΩΤΗ

ΜΕΛΟΥΣ ΤΗΣ Κ.Ε. ΤΟΥ Κ.Κ.Ε.

**στην ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΗ ΕΝΑΡΞΗ ΤΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ
του 36ου ΕΝΔΙΑΜΕΣΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΤΗΣ Π.Ο.Ε.-Ο.Τ.Α.
ΑΘΗΝΑ – ΔΕΥΤΕΡΑ 3 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2007**

Φίλες και φίλοι, επιτρέψτε μου καταρχήν να σας ευχαριστήσω για την πρόσκληση και τη δυνατότητα να χαιρετήσουμε στο συνέδριό σας. Οι μετεκλογικές εξελίξεις επιβεβαιώνουν την επιμονή της κυβέρνησης να προωθήσει σε όλους τους τομείς τις αντιδραστικές αυτές αναδιαρθρώσεις που χρόνια τώρα προωθούν και τα δύο κόμματα, προσπαθώντας μάλιστα να τους προσδώσει και προοδευτικά χαρακτηριστικά, το χαρακτήρα του μονόδρομου.

Οι όποιοι προβληματισμοί υπάρχουν από τη μεριά της κυβέρνησης και διαφόρων κυβερνητικών στελεχών ξαναζούμε και πάλι βλέπετε αυτή τη μόδα των ανταρτών της Νέας Δημοκρατίας, αφορούν αποκλειστικά και μόνο τους τρόπους εφαρμογής της αντιλαϊκής πολιτικής, καμιά σχέση δεν έχουν με μια φιλολαϊκή πολιτική με προβληματισμό πως θα λυθούν υπέρ των εργαζομένων τα λαϊκά προβλήματα.

Οι εξελίξεις επίσης στο ΠΑΣΟΚ δεν πρέπει να δημιουργούν αυταπάτες. Τα περί αριστερής στροφής καμιά σχέση δεν έχουν με το αντιπάλεμα της αντιλαϊκής πολιτικής, το αντιπάλεμα της πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης, των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων συνολικότερα.

Από την άποψη αυτή αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες δεν υπάρχει η πολυτέλεια της αναμονής, δεν υπάρχει η πολυτέλεια των αυταπατών. Πρέπει να οργανωθεί δράση τώρα χωρίς να χαθεί χρόνος για όλα τα ζητήματα με κέντρο, με αιχμή αυτή την περίοδο το ασφαλιστικό, που πρέπει να ξεκαθαρίσουμε το εξής

ζήτημα, γιατί τόσο από την μεριά των εργοδοτών της κυβέρνησης, της ηγεσίας του ΠΑΣΟΚ αλλά δυστυχώς και από τις ηγεσίες του κυβερνητικού και εργοδοτικού συνδικαλισμού σε διάφορες συνδικαλιστικές οργανώσεις, προωθείται η αντίληψη ότι το ασφαλιστικό είναι κυρίως πρόβλημα οικονομικό, διαχειριστικό για αυτό και κάνουν ανάλογες προτάσεις να μαζέψουν διάφορα χρήματα από διάφορες πλευρές να φτιάξουν ένα ταμείο και έτσι θα λυθούν τα προβλήματα του ασφαλιστικού.

Βεβαίως το ασφαλιστικό έχει και τέτοιες πλευρές και οικονομικές και διαχειριστικές αλλά οι συντάξεις δεν είναι μικρές για τους δημόσιους υπάλληλους ή τους εργαζόμενους στην τοπική αυτοδιοίκηση ή στο ΙΚΑ γιατί δεν υπάρχουν λεφτά.

Οι υπηρεσίες δεν είναι κακές γιατί δεν υπάρχουν χρήματα στα ταμεία. Δεν υπάρχουν χρήματα, είναι μικρές οι συντάξεις γιατί είναι αυτή η πολιτική τους απόφαση, η κατεύθυνσή τους. Αυτό είναι το κυρίως ζήτημα και αυτό δεν αλλάζει επειδή θα φτιάξουν ένα ταμείο, το οποίο και πάλι θα το αξιοποιήσουν όπως αξιοποιούν και τώρα τα χρήματά μας. Τι τα κάνουν δηλαδή; Τα τζογάρουν στο Χρηματιστήριο.

Άρα το κύριο ζήτημα με το ασφαλιστικό είναι πολιτικής κατεύθυνσης, απόφασης. Να μην είναι τα ασφαλιστικά μας ταμεία και τα ασφαλιστικά μας δικαιώματα το πορτοφόλι άντλησης χρημάτων για τους εργοδότες.

Φίλες και φίλοι ακούσαμε εδώ και επικλήσεις στον Λένιν και στον Μάη του 68 και δεν ξέρουμε τι θα ακούσουμε ακόμα. Και κοιτάξτε τώρα, ας δούμε λίγο από την εμπειρία μας και ας κρίνουμε τις διακηρύξεις. Εμείς τώρα πια δεν ξέρουμε από την ίδια την εμπειρία ότι όσο θα υπάρχει καπιταλιστική ιδιοκτησία άλλη συσσώρευση από αυτή που υπάρχει σήμερα, δηλαδή μοίρασμα του πλούτου διαφορετικά δεν μπορεί να υπάρξει; Δεν το απαντάει η ίδια μας η ζωή;

Δεν ξέρουμε πια από την εμπειρία μας ότι ανταγωνισμός και κερδοφορία των επιχειρήσεων δεν συμβιβάζεται με τα δικαιώματα των εργαζομένων; Δεν ξέρουμε πια ότι η ενίσχυση των δυνάμεων της αγοράς και λειτουργία αυτών που λένε των κανόνων της αγοράς με κοινωνικές υπηρεσίες και δικαιώματα είναι πράγματα εντελώς αντιπαραθετικά, αντίθετα;

Δεν ξέρουμε ποια από την ίδια μας την πείρα ότι σύγκληση μισθών, δικαιωμάτων μέσα στην ίδια μας τη χώρα, το επίπεδο της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν μπορεί να υπάρξει, είναι παραμύθι χωρίς δράκο διότι ισχύει ο νόμος της ανισόμετρης ανάπτυξης στον καπιταλισμό και όλα αυτά που μας λένε είναι παραμύθια περί σύγκλη-

σης.

Δεν ξέρουμε πια, βλέποντας πίσω αυτά που έγιναν και αυτά που γίνονται βεβαίως και σήμερα, ότι το κράτος, η δημόσια διοίκηση, η τοπική αυτοδιοίκηση δεν στέκονται αμήχανα, παθητικά απέναντι στις εξελίξεις αλλά πρωτοστατούν στην αντιδραστικοποίηση των αλλαγών. Είναι το κράτος που σήμερα πρωτοστατεί στο να γίνουν οι εργασιακές σχέσεις γαλέρα.

Είναι η Τοπική Αυτοδιοίκηση που έχει εξελιχθεί σε μηχανισμό να περνάνε οι πιο αντιδραστικές πολιτικές σήμερα είτε της αλλαγής των εργασιακών σχέσεων, είτε της πρόσθετης φορολόγησης είτε του εκμαυλισμού των συνειδήσεων είτε της ιδιωτικοποίησης των νέων κοινωνικών και υπηρεσιών.

Και ξέρουμε επίσης ότι οποιαδήποτε διαχείριση και να γίνεται είτε από τους σοσιαλδημοκράτες είτε από τους λεγόμενους συντηρητικούς όταν κρατάει αυτούς τους άξονες θα είναι διαχείριση υπέρ των δυνάμεων του κεφαλαίου και άλλη διαχείριση που θα κρατάει αυτούς τους άξονες όσο και να επικαλείσαι τον Λένιν και τον Μάη του '68 θα είναι καραμπινάτος καπιταλισμός σαν και αυτόν που ζούμε αυτή την περίοδο.

Τέλος φίλες και φίλοι επειδή ζούμε αυτή την αντιδραστικοποίηση της δημόσιας διοίκησης και της τοπικής αυτοδιοίκησης και το επόμενο διάστημα θα μεγαλώσει αυτή η αντιδραστικοποίηση, θα περπατήσει ακόμα περισσότερο με περισσότερα μέτρα, φυσικά δεν θα ολοκληρωθεί γιατί όσο οι ανάγκες του κεφαλαίου θα προχωράνε και το κράτος και η τοπική αυτοδιοίκηση θα προσαρμόζονται σε αυτές τις ανάγκες του κεφαλαίου, θα γίνονται όλο και πιο αντιδραστικές.

Αυτό που έχει σημασία είναι να απαντήσει κανείς. Υπάρχει από τη μεριά του κινήματος γραμμή σύγκρουσης αντίδρασης απόρριψης αυτής της συνολικής αντιδραστικοποίησης; Δυστυχώς τα τελευταία χρόνια επιβεβαιώνουν επίσης ότι από τη μεριά της πλειοψηφίας στη ΓΣΕΕ στην ΑΔΕΔΥ, σε πολλές Ομοσπονδίες ακόμα και σωματεία, δεν υπάρχει γραμμή απόρριψης, σύγκρουσης με αυτή την πολιτική.

Υπάρχει μια γραμμή, μια προσπάθεια άμβλυσης ορισμένων γονιών, περιορισμού των συνεπειών αλλά ούτε και αυτό γίνεται δυνατό διότι κρατώντας το κύριο που είπαμε, τα βασικά ζητήματα σήμερα ως ηγεσία του συνδικαλιστικού κινήματος δεν μπορεί να ορθώσει ούτε γραμμή αντιπαράθεσης ικανοποιητική. Και από την άποψη αυτή, πρέπει σήμερα οι εργαζόμενοι χωρίς να χαθεί χρόνος να υπερασπί-

σουμε δικαιώματα και κατακτήσεις, να περισώσουμε ότι μπορούμε μέσα σε αυτές τις συνθήκες υπό προϋποθέσεις να αποσπάσουμε και καινούριες. Αλλά όμως πρέπει να είναι καθαρό ότι η καθημερινή μας δράση πρέπει να στοχεύει ταυτόχρονα στην απόρριψη όλων αυτών των βασικών που κρατούσαν οι προηγούμενοι ομιλητές και ας βγάζανε επαναστατικές κορώνες.

Να οδηγεί δηλαδή σε μια γραμμή σύγκρουσης απόρριψης αυτής της γραμμής, συρρίκνωσης των πολιτικών και συνδικαλιστικών δυνάμεων που διατηρούν αυτή τη γραμμή και μόνο τότε αν η καθημερινή δράση ανοίγει δρόμο για συνολικότερες ριζοσπαστικές αλλαγές, μπορεί να είναι και η καθημερινή αντίδραση αποτελεσματική αλλά μπορεί να ελπίζουμε και σε ένα δρόμο προοπτικής.

Η ενίσχυση του Κομμουνιστικού Κόμματος της Ελλάδας θα συμβάλει ακριβώς σε αυτή την κατεύθυνση. Σας ευχαριστώ.